

TOIJALAN KERHO 50-VUOTIAS

TAVASTFORUM

FORSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 4/2015, NRO 16

POSTIMERKIN PÄIVÄ – TIENSÄ PÄÄSSÄ?

ESITTELYSSÄ HÄMEENLINNAN
POSTIMERKKIKERHO

HAVAINTOJA

POSTIKORTTIPARATIISI VETI TAAS KERÄILIJÄT HÄMEENLINNAN

KERHOJEMME KERÄILIJÖITÄ:
OLLI SAARINEN

Kanta-Hämeen postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 16.30 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppa-kohteiden kierrättäminen klo 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa klo 18:

Syyskausi 2015 1.12 ja **joulukokous 15.12.**

Kevätkausi 2016 19.1., 2.2., 16.2., 1.3., 15.3., 29.3., 12.4., 26.4., 10.5. ja 24.5.

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset parittomien viikkojen keskiviikot Tölön liikekeskuksen kerhuhuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kello 18–21.

Syyskausi 2015 2.12.

Kevätkausi 2016 20.1., 3.2., 17.2., 2.3., 16.3., 30.3., 13.4., 27.4., 11.5. ja 25.5.

Kesäkokous 2.6. Kansalaisopiston mökki, Tammela

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset parillisten viikkojen keskiviikot kello 18.30, ovet avataan kello 17.30 kahvin ja merkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon Internet-sivuilta. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaitosta.

Syyskausi 2015 9.12.

Kevätkausi 2016 13.1., 27.1., 10.2., 24.2., 9.3., 23.3., 6.4., 20.4., 4.5., 18.5. ja kevään päätös 1.6.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen torstait, ennen kokousta kahvi ja vaihto, Turengin työväentalo, Kauppakuja 16, ovet avataan noin kello 17.

Syyskausi 2015 3.12 ja **joulukokous 15.12.**

Kevätkausi 2016 20.1., 3.2., 17.2., 2.3., 16.3., 30.3., 13.4., 27.4., 11.5. ja 25.5.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, kokous alkaa kello 18.30, kokouspaikka Riihimäen työväenyhdistyksen talossa, Hämeenkatu 48-50.

Syyskausi 2015 8.12.

Kevätkausi 2016 12.1., 26.1., 9.2., 23.2., 8.3., 22.3., 5.4., 19.4., 3.5., 17.5. ja 31.5.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Kevätkausi 2016 tammi-toukokuun ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18.00 Senioritalon tuvassa osoitteessa Kirkkotori 6 Toijalan torin varrella.

Valkeakosken Filatelistit ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen torstait klo 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski, jokaisessa kokouksessa esitelmä filatelisestä aiheesta.

Syyskausi 2015 10.12.

Kevätkausi 2016 14.1., 28.1., 11.2., 25.2., 10.3., ei 24.3. (kiiristorstai), 7.4 ja 21.4. kevään päätöskokous.

Tavastforum-lehti postitetaan näiden kerhojen jäsenille jäsenetuna neljä kertaa vuodessa.

**TORPALLA TAVATAAN taas tammikuussa:
16.1.2016 kello 10–15 Idänpään Torpalla, Torpantie 16 Hämeenlinna. Paikalla on alueen kerhojen myyntipäivät ja keräilyalan kauppiaita, paljon paikoitustilaa, kahvio.**

Alla Ahvenanmaan ensi vuoden julkaisuja

Toimintavuoden päättyessä

Tässä vuodessa on ollut paljon touhua ja yllättäviä käännteitä. Osa asioista sujuu niin kuin pitääkin, osa nauttii voidessaan tökkiä. On ollut hyviä hetkiä ja tilanteita, joissa kylmä hiki on virrannut. Monia ongelmia on saatu paranneltua ja jopa korjattua, mutta uusia pilviä näyttää kaiken aikaa nousevan jostakin. Tällaistaahan tämä elomme on ja pitääkin olla, mutta siitä huolimatta ihminen haluaisi – tai ainakin minä haluaisin, että asioilla olisi jonkinlainen kohtuullisen ongelmattoman sujumisen meininki.

Oman lehtemme näkökulmasta yksi huolenaihe on se, että kirjoittajia saisi olla enemmän. Meillä on toimituskunnan ansiosta kattava kirjoittajakunta kerhoissa, mutta monipuolistaaksemme sisältöämme uusia kirjoittajia tarvittaisiin. Postimerkkeilystä kirjoittaminen näyttää olevan yksi vaikeimmista asioista. Siinä on jokin merkillinen kynnyks, jonka tietty tunnistan itsessänikin. Pitäisi ikään kuin olla mestariluokan keräilijä ja tutkijafilatelisti ennen kuin voi ääneen lausahata jotakin, saati sitten kirjoittaa siitä julkisille foorumeille. Mutta me kaipaamme pieniäkin juttuja kaikenlaisista keräilyn näkökulmista. Voisitko sinä tarttua kynään tai näpytellä koneellasi jotakin? Ottaisimme ilolla vastaan!

Kerhotoiminnan näkökulmasta asioita pohtiessa kaikkein keskeisimmäksi jutuksi on muodostumassa toiminnan reilu ja tasapuolinen ylläpito. Tarkoiton tällä sitä, että yllättävän helposti kerhojen toiminnan pyörittäminen jää muutaman aktivistin harteille. Hämeenlinnassa olemme tilanteessa, missä meidän on kyettävä jakamaan vastuuta yhä enemmän hallituksen ulkopuolelle ja löydettävä aivan uusia ihmisiä, jotka suostuvat kantamaan yhteisistä asioista toiminnallistakin vastuuta. Perussyö on se, että vastuunkantajamme vanhenevat ja alkavat väsyä. Lisäksi uudet sääntöme tulevat lähivuosien aikana aiheuttamaan sen, että kierto hallituksen jäsenten kohdalla vauhdittuu ja yhä useamman on pakko ottaa vastuuta hallituksen jäsenyydestä. Muuten kerhon toiminta alkaa näivettyä. Tämähän perustuu siihen Hämeenlinnan kerhon sääntöjen kohtaan, jossa todetaan, että hallituksen jäsenen toimikausi on kerralla kaksi vuotta ja sama henkilö voidaan valita enintään kolme kertaa peräkkäin. Näin kukaan ei voi tehdä hallituksesta elämäntyötään.

Tällä hetkellä me pyrimme aktiivisesti löytämään henkilöitä, joilla olisi edes hitusen halua nähdä yhteistä vaivaa. Tosin meille on muotoutunut jo yksi ilahduttava tapa. Lutherin kerhoiltojen päätteeksi haluamme jokaisen kynnelle kykenevän auttavan tilan järjestämisessä. Ellei tämä toteutuisi, illoistamme vastuunkantajien kohdalla tulisi tosi pitkiä. Jotain tällaista pitää saada enemmän.

Tiedän, että tämänkaltaisia asioita ja tilanteita on muissakin kerhoissa. Yhteiselle hyvälle voi aina antaa pikkusormensa ja yrittää vaikuttaa siihen, ettei se vie koko kättä.

Jokaiselle lukijalla Rauhallista Joulua ja toivoa Uudelle Vuodelle!

Timo Lilja

TAVASTFORUM NUMERO 4/2015, NELJÄS VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA

JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelistit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna.

Toimituskunta

Timo Lilja timo.lilja@pp.inet.fi päätoimittaja
Heikki Heino, puh. 040 779 8416
Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com
Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi
Reijo Myller, reijo.myller@suomi24.fi
Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi
Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi
Jukka Kivistö, jukkaikivisto@gmail.com
Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@suomi24.fi
Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi

Aineistopäivät nro 1/2016 viimeistään 22.1., nro 2/2016 viimeistään 7.4., nro 3/2016 viimeistään 4.8. ja nro 4/2016 viimeistään 10.11.

Painopaikka Hämeenlinnan Offset-Kolmio Oy

Taitto Lauri Poropudas

Osoitteenmuutokset: Varstatie 28, 13500 Hämeenlinna tai jukka.koljonen@kolumbus.fi

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Postimerkin päivä 9.10.2015

Postimerkin päivään vietettiin 9.10.2015. Useilla paikkakunnilla mieliala alkaa olla, että joko viimeistä kertaa. Postin panos päivään koetaan vähäiseksi, postit, joissa piäivää viete-tään, katoavat. Moni kysyy, kannattaa-ko jatkaa, ainakaan tällä konseptilla.

Hyvinkäällä viimeistä kertaa?

Näinköhän tämänvuotinen perjantai-na 9. lokakuuta vietetty Postimerkin päivä jää viimeiseksi? Niin Hyvinkään Postin, kuin suurimman osan Suomen Postinkonttoreiden, yllä on lopettami-sen uhka. Hyvinkäällä toiminta jatkuu vuoden vaihteeseen asti. Sen jälkeen toiminta siirtynee joko Prismän tai K Citymarketin hoidettavaksi.

Tällä kertaa myytävä uutuusmerk-ki ei loppunut, vaan sitä jäi myyntiin vielä seuraaviksikin päiviksi. Meidän osalta kävijöitä riitti ja kaupungin edustaja osti nipun kerhomme kort-teja, jotka hän vei kaupungin johto-ryhmälle ensipäiväleimalla ja merkillä varustettuna.

Mielestämme leima oli viimevuotista vaikeampi, koska leima oli isoko-koinen ja päivämäärä sijaitti leimasimen ”ulkokaarella”. ”Tulevatko pen-nit takaisin” älysi joku kysyä leiman ulkonäöstä. Leimasimme kaikkiaan n. 80 lähetystä.

Tuomo Riekkinen

Riihimäki

Postimerkin päivää vietettiin 9.10. postin pienissä tiloissa. Saattoi olla

viimeinen kerta. Ei tiedä vielä, liipai-simella on Riihimäenkin posti. Pos-tilla oli myynnissä tätä päivää varten tehty merkki aiheenaan Paloheimon sähkölaitos. Kerho toimitti postille merkikuvan.

Aamu näytti hiljaiselta. Ostettiin muutama arkki merkkiä ja liimattiin niitä Riihimäki-korteille, joita sitten myytiin. Vanhoja erämessujen oma-kuvamerkkejä ja Riihimäki-kortteja meni jonkin verran. Laatikoista ei mennyt mitään ja näytti muutenkin nihkeältä koko aamun touhu. Tuli siinä 9:n korvilla mieleeni, että läh-denpä tekemään muutaman merkin kuva-aiheeseen sopivan kuoren, ettei ihan koko päivä mene pyllylleen. Ostettiin sitten merkit, liimattiin kuorelle ja leimattiin ja kuoria myytiin 4€ kappalehintaan. Ihmeen hyvin kuoret tekivät kauppansa, 100 kpl:n kuorinipusta myytiin merkin kanssa pitkästi yli puolet. Kävijöitä oli tasai-sesti tuonne 14 asti. Loppupäivä meni haukotellessa pöydän takana puoli vii-teen asti.

Kerhon myynti ylitti odotukset. Kerhomme kiittää kerhon pöydän takana olleita.

Postin tiskillä oli ajoittain ruuhkaa, moni näkyi ostavan postimerkin päi-vän merkkiä koko arkin.

Postimerkin päivän käsileimaus oli kerhon huolena ja leimattavaa oli riittävästi.

Postin henkilökunnan mukaan 1000:sta postimerkin päivän merkis-tä jäi myymättä vajaat 400 merkkiä.

Reijo Myller

Valkeakoski

Omakuvamerkki, joka kuvasi Valkea-kosken kirkkoa. Heikko yleisömenes-tys. Leima oli liian peittävä. Maksi-korttien teko oli vaikeaa, sillä leima oli liian hallitseva. Valkeakosken Postin toiminta loppuu vuoden 2016 lopulla, joten Postimerkin päivän vie-ton jatko on vaakalaudalla. Nykyisel-lä konseptilla tuskin kannattaa jatkaa.

Heikki Heino

Forssa

Forssan postilla vietettiin näillä näky-min Postimerkin päivää viimeistä kertaa. Kerhon edustus oli paikalla koko päivän avustuen leimauksessa ja esitellen kerhon toimintaa halukkail-le. Forssan konttorinhoitaja oli ollut aktiivinen ja jo keväällä oli suostumus haettu päivän viettoon Forssassa.

Omakuvamerkkejä oli lopuksi tilat-tu 2000 kpl, silloin ei vielä ollut tietoa

postin loppumisesta Forssassa loka-kuussa 2015. Merkkiin oli Juha Vuori käynyt kuvaamassa Tammelan kirkon. Merkkejä meni mukavasti, muttei koko tilattua määrää. Tarkoituksena oli ilmeisesti myydä merkit loppuun ennen seuraavaa Postimerkin päivää.

Päivässä oli säpinää muutoinkin, iltapäivästä kävivät korttitoimittajat tyhjentämässä räkkejään. Syynä oli alkuvuikon kiireisyys, posti kun sulki ovensa tiistaina 13.10. Samalla päättyi omakuvamerkkien myynti ja ne palautuivat postin varastoon.

Niinpä nykymallinen Postimerkin päivä ei tule kysymykseen 2016 ainaakaan Forssassa. Siinäpä harkinnan paikka kerhoille ja liitolle!

Jukka Kivistö

Hämeenlinna

Viimeistä kertaa vietettiin Postimer-

kin päivää meidänkin postissamme. Jostain syystä oli todella rauhallista ja väkeä kävi vähän. Postin henkilökuntakin oli pettynyt päivän vaisuuteen. Itse pohdiskelimme sitä, onko tällä mallilla ja tämänkaltaisella postin tuella edellytyksiä jatkaa päivää. Sitähän voisi tulevaisuudessa vaikka siirtyä Irwinin kauppakeskukseen ihmisten keskelle ja katsoa, toimiiko päivä sen kummemmin siellä.

Postin omassa konttorissa päivää vietettiin varmasti viimeistä kertaa,

sillä 1638 perustettu postikonttori Hämeenlinnassa jää historiaan ensi vuoden alussa. Ihan ei saatu vietettyä 400-vuotisjuhlaa täälläkään. Postipalvelut siirtyvät Hämeensaaren Cittarin hoidettavaksi. **Timo Lilja**

Liittokin miettii

”Perjantaina 9. lokakuuta vietettiin eri puolilla Suomea postimerkin päivää 30 kerhomme voimin. Lisää tapahtumista saamme lukea seuraavassa lehdessä. Huolestuttavaa joka tapauksessa on Postin vähäinen kiinnostus ja panostus kyseiseen päivään. Mikäli muutosta ei ole nähtävissä, tulee meidän harkita ottaa postimerkin päivä ”kokonaan omiin käsiimme” ja miettiä sille toinen ajankohta (esim. keväällä) ja uudenlaiset toimintamuodot.” **Klaus Juvas** Puheenjohtajan palstalla Filatelistissa 7/15

Forssan pyhäinpäivän keräilytapahtuma

Forssan Filatelistikerhon 24.s pyhäinpäivän keräilytapahtumaa vietettiin 31.10.2015. Paikka oli tupaten täynnä kauppiaita, uusia ilmaantui muutamien ruotsalaisten jäädessä pois. Tilaisuus alkaa virallisesti tavan mukaan klo 9.00, mutta ensimmäiset ostajat olivat paikalla ennen ovien avautumista – tavan mukaan.

Tavallisesti syksyn tapahtuma on ollut hivenen kevään tapahtumaa hiljaisempi, joten mitään älytöntä ryysistä ei missään vaiheessa ollut. Asiakkaita kävi tasaisena virtana, lieneekö samaan aikaan järjestetty rompetori Hotelli Scandickin parkkihallissa lisännyt satunnaisten kävijöiden määrää.

Kevään tapahtuman jonkinmoisena pulmana on minne kaikki halukkaat kauppiaat saadaan sopimaan, kun kaikki nyt mukana olleet keväälle jo ilmoittautuivat ja ruotsalaisetkin ovat tulossa. Perinteitä noudattaen Forssan kerho julkaisi samassa yhteydessä joulukortin ja omakuvamerkin Forssan historiallisista alueista. Nyt vuo-

rossa oli ”Linikkalaa ja sahanaluetta 1920 luvulla” talvisessa asussa.

Jukka Kivistö

Kerhojemme keräilijöitä – Olli Saarinen

Nykyisen Tuulosen seuduilla pienellä maatilalla aloitteli Olli Saarinen elämäntaivaltaan viime vuosisadan puolivälissä. Maaseudun lapselle tuli luonto kaikkineen tutuksi. Eräs muisto lapsuudesta liittyy siihen, että hän teki jo pikkupoikana kuusi-kauppaa.

Koulunsa Olli kävi Hämeenlinnassa ja pääsi 1968 ylioppilaaksi Yhteiskoulusta, jossa tuuloslaisten oli tapana opiskella. Sen jälkeen tie vei Helsingin Yliopistoon, josta hän aikanaan valmistui kaupalliseksi metsänhoitajaksi. Suuri osa työvuosista kului OTK:n erikoispuutavarahankkeissa Mikkelissä. Kun OTK ajautui rahanvaikeuksiin, Olli siirtyi itsenäiseksi yrittäjäksi, agentiksi, kuten itse sanoi. Hän myi Etelä-Eurooppaan visakoi-vua ja pylväitä. Markkinat laajenivat ja ehkä vähän siirtyivätkin Saksaan, Itävaltaan, Ruotsiin ja Englantiin. Sen lisäksi hän vei jonkin aikaa Venäjältä puutavaraa Saksaan. Jossain välissä kysyn uteliaisuuttani häneltä tuppeensahatusta laudasta ja hän nauraen selittää, että on itse asiassa tuppeensahauksen asiantuntija. Kansainvälinen elämä ja kaupankäynti on taannut, ettei Ollin tarvitse hävetä kielitaitoaan; ruotsi, saksa ja englantia sujuvat ja venäjääkin on ollut pakko vähän opetella.

Mikkelin vuosien jälkeen perhe kulkeutui eri vaiheiden kautta vuosituhatosen vaihteessa Forssaan, jossa eläkevuodet nyt kuluvat. Ollin joulu-kuusiviljelmät ovat Urjalassa vuokra-ramailta energiayhtiön voimalinjojen alla. Viljelyssä on nykyään suomalais-ta kuusta. Muiden kuusien kasvatus ei ollut aidosti kannattavaa monenlais-ten ongelmien takia. Tosin ongelmia on ollut suomalaisenkin puun kanssa. Jonain vuonna energiayhtiö raivautti ulkopuolisella urakoitsijalla linjojen alustoja ja jostain syystä raivattiin Ollin viljelmiäkin 1000 puun verran. Ja myydäkseen hän kuusia viljelee.

Vasemmalla myyjänä Olli Saarinen, ostaja kalle Pispä. Ollin tapaakin varsin usein eri tilaisuuksissa myyntipöydän takana.

Senhän näkee tämän lehden ilmoituksestakin.

Mutta myyhän Olli paljon muutakin. Koko eteläisen Suomen filateelisia myyntitapahtumia kiertävä kansa tuntee hänen korttilaatikkonsa. Kaikki alkoi pikkupojan tulitikkuetikettien, rahojen ja postimerkkien keräilystä. Työvuosina keräily määrällisesti lisääntyi ja sai mielenkiintoisia piirteitä. Liikkuessaan Euroopassa Olli alkoi viedä Saksaan suomalaisen aineiston ohessa mm. saksalaista keräilytavaraa ja toi sieltä kotiin suomalaista. Olli on vahvasti sitä mieltä, että Saksassa olisi edelleen laajat markkinat suomalaiselle filatelialle, jos materiaalia toimitettaisiin sinne organisoidusti. Kaikki suomalainen kelpaisi; postimerkit, -lähetykset, ensipäiväkuoret jne. Mikään suomalainen taho ei vain ole tarttunut asiaan.

Toinen vahva suunta Ollilla on ollut Ruotsi ja Norja. Hän kuuluu molemmissa maissa postikorttilyhdistyksiin ja kauppiana kulkemineen ei ole tuntematonta. Tämähän on poikanut senkin, että Ruotsista tulee Forssan

myyntitapahtumiin aina joku myyjä. Ruotsissa myyntitapahtumiin on aina sisäänpääsymaksu, myyjillä on kallis pöytävuokra ja tavara on halpaa. Oletko muuten kiinnittäneet koskaan huomiota siihen, että joillakin suomalaisilla korttikauppiailta vieläkin on korttinsa kansioissa. Kuinka paljon näette kansioita Ollin pöydässä? Ollilla on laatikoita. Sen idean hän on varastanut Ruotsista.

Ollin keräily alkoi 15 vuotta sitten painottua postikortteihin ja niiden myyntiin. Nykyään hän on erittäin aktiivinen kauppias ja liikkuu pääosin eteläisessä Suomessa. Olemme vuosien varrella nähneet myös sen, että Eila-vaimo on joskus mukana myyntipöytien takana. Vuosien kauppiana olo on merkinnyt sitäkin, että kaikkialla tapahtumissa tutuksi tulleet asiakkaat tulevat tervehtimään ja vaihtamaan kuulumisia. Heistä on tullut ystäviä ja Ollin sanoin he käyvät purkamassa yksinäisyyttään hänen myyntipöytänsä äärellä. Siis myyntitapahtumatkaan eivät ole pelkästään kauppaa, vaan niihin liittyy keräilijä-

Olli Saarinen Forssan Filatelistikerhon osastolla Antiikkimessuilla 2013.

piireissä vahva sosiaalinen ulottuvuus.

Vuoden 2000 hujakoilla Olli liittyi postikorttiryhdistys Apollon ja vuonna 2006 hänestä tuli hallituksen jäsen. Korvissani kuulosti kovin tutunomaiselta, kun hän sanoi, että yllättäen 2010 hänet valittiin puheenjohtajaksi. Asia tuli puun takaa, täytenä yllätyksenä ja vielä Apollon hankalaan omaan tilanteeseen.

Apollon yksi ongelma on ollut suhde filateliteihin. Jännitteitä on ollut paljon. Filateliteilla on ollut nielemistä siinä, että korttien keräily on saanut yhä vahvemman aseman ja hyväksyty vähitellen näyttelyluokaksikin. Olli on pyrkinyt lieventämään määrätietoisesti jännitteitä ja vaikuttaa siltä, että on siinä aidosti onnistunut. Yhteiselo sujuu yhä vähemmällä kitkalla.

Olen käyttänyt tätä juttua tehdessäni sellaista metodologiaa, että kyselin Ollin tuntevilta hänestä kaikenlaista. Ollista sanottiin mm. moneen kertaan, että hänen vahvuutensa on kyky toimivaan ja rakentavaan yhteistyöhön. Olli ei oikein niellyt tätä määrittelyä. Hän sanoittaa itse asiaa niin, että alueellinen yhteistyö Tavastforum-kerhojen kanssa on opettanut hänelle yhteistyön merkityksen. Jos näin on, on oppi langennut hyvään maahan. Mutta Ollin tarinassa on monta muuta sellaista polkua, jotka taatusti ovat opettaneet näitä asioita.

Toinen kuulemani väite oli se, että

Olli on Korttien tarinat -tapahtuman luoja. Olli kiistää tämän jyrkästi. Olli sanoo, että Paletin Markku Laakso on idean isä ja hän lähti mukaan rakentamaan tapahtumaa Laakson kanssa. Tänä päivänä tarinoista Postikorttiparatiisiksi kehittynyt Verkatehtaan tapahtuma on korttikansan ehdoton ykkönen.

Kun kyselen Ollilta, mitä hän tänään keräilee, saan jotenkin vaisuja vastauksia: ”Mä olen numismaatikkojen jäsen ” tai ”Pieniä kerhonäyttelykokoelmia korteista”. Saanhan vähän irti aiheitakin. Jostain syystä yksi aihe on joulukuusi, toinen on mämmi ja viimeksi hänellä oli 2014 Postikorttiparatiisissa kokoelman aiheena ”Minun paratiisini”. Olli ei halua kilpailla kokoelmillaan. Hän haluaa viestiä siitä, että muutkin pystyvät

rakentamaan kokoelmia korteista ja merkeistä. Ehkä tämä asenne selittää jotain siitä, miten hän on johtanut ja suunnannut Apollon toimintaa.

Ollin aikana postikorttiluokan kokoelmat on tietoisesti jätetty kilpailuluokkina filatelistiliiton näyttelyihin. Liiton ja Apollon näyttelysäännöt ovat erilaiset ja Ari Muhosen aikana edettiin siihen suuntaan, että säännöt yhdenmukaistettaisiin, mutta asia jäi kesken Muhosen jätettyä pestinsä. Nyt tilanne näyttää kehittyvän niin, että Apollo järjestää omissa tapahtumissaan yleisnäyttelyitä, joissa ei ole tuomareita vaan niissä yleisö äänestää parasta kokoelmaa. Postikorttien kilpailukokoelmat ovat esillä Filatelistiliiton alaisissa näyttelyissä.

Monen muun tavoin Olli pohtii sitä, ketä varten kokoelmia rakennetaan. Onko menty jo aivan liian pitkälle siinä, miten ne pitää tehdä. Kuin tekisit graduasi tai olisit väitöskirjatutkija. Eikö oikeasti pitäisi hylätä se ilmeinen tosiasia, että menestyt, kun teet juuri noille tuomareille. Näkökulmahan voisi olla päinvastainen. Tuomarit voisivat pohtia sitä, mistä tekijän rakkaudesta tämä kokoelma kumpuaa. Eräs kokenut näyttelyfilatelisti sanoitti asiaa näin: ”Nykyään on ihan sama, mitä tuomarit kokoelmistani sanovat. Minä rakennan niitä omaksi ilokseni.”

Timo Lilja

Hieno valokuvanäyttely Ateneumissa. Esillä on Henri Cartier-Bressonin valokuvia 31.1.2016 asti. Valokuvissa näkyy hienosti 1900-luvun maailmaa. LP

Toijalan kerhon 50-vuotisjuhlat

Pieni, mutta sitäkin vireämpi Toijalan Postimerkkeilijät ry juhlisti 50-vuotista taivaltaan lauantaina 14.11.2015 Tapahtumalla haluttiin kunnioittaa puolivuosisataista harrastustoimintaa paikkakunnalla sekä saada toiminnalle näkyvyyttä. Tapahtumapaikkana oli paikallisen Varmiolan leipomon kahvilan alakerrassa sijaitseva näyttelytila. Yläkerran leipomokahvila hoiti tapahtuman konkreettisesti maistuvimman osuuden, ja alakerran näyttelytilassa esillä olleista kokoelmista ammenettiin vastaavasti hengen ravintoa. Myyjät myyntipöytineen taasen edesauttoivat kokoelmien kartuttamista.

Tapahtumapaikka laitettiin ripeästi kuntoon jo perjantai-iltana. Korvaamattomana apuna jo tässä vaiheessa, mm. kehysten pystytyksessä, oli Virran Pentti Hämeenlinnasta. Itse kehuksetkin tapahtumaan ystävällisesti lainasi Hämeenlinnan kerho. Lauantain puolella Hämeenlinna ja lähinnä Tyvelän Asko hoiti Toijalan kerhon hyväksi arpajaisetkin. Siinä sivussa Asko tyylikkäästi rekrytoi uusia jäseniä harrastuksemme pariin.

Yleisölle tapahtuma aukesi klo 10, mutta koska yläkerran kahvila oli jo avannut aiemmin, oli tapahtumapaikalla yleisöä jo reilusti ennen kymmentä. Yleisöä löysi tapahtumaan kiitettävästi, ja pieneen tilaan nähden riittävästi. Kauppiaatkin olivat kohutuullisen tyytyväisiä päivän menekkiin.

Kokoelmia oli esillä tusinan verran. Oman kerhon jäsenet esittelivät keräilyalueitaan, ja mukana oli monenlaisia erilaisista korteista muumimerkkeihin ja hyvin esillä olleesta kotiseutu-aiheesta rautatien kautta postinkulun automaatioon. Mukaan näyttelyyn oli kutsuttu myös Hannu Elo, jonka kokoelma Toijalan varhaisemmista postileimoista oli arvokasta antia näyttelylle. Hämeenlinnasta mukaan saatiin tärkeä lisä Karhumäen Toijalakuvien muodossa. Outi Karjalaisen

Mukavasti paikallaolijoita selkä vasten aurinkoa.

Pauli Karjalainen arvioi kokoelmia ja merkkejä.

kirjailtujen, 'Kauneimmat korttini' -kokoelma voitti yleisöäänestyksen kauniisti kahmimalla kolmasosan koko äänimäärästä!

Sen lisäksi että monet lähiseutujen harrastajat saapuivat tapahtumaan, muistivat naapurikerhot Toijalan Postimerkkeilijöitä virallisestikin. Puheenjohtajat Hämeenlinnasta, Lempäälästä, Tampereelta ja Valkeakoskelta huomioivat puolivuosisataista pikkuvehjeään lämpimän sanoin, onnitelupuhein, kortein, viirein ja monin muistamisin.

Oman juhlallisen sävynsä tapahtumaan toi Veli Peltoselle Filatelistiliiton myöntämä pronssinen Pro Phila-

Tomi Nieminen standariensa kanssa: Hämeenlinnan ja Valkeakosken.

telia -mitali, jonka Velille tapahtuman yhteydessä ojensi Toijalan puheenjohtaja Tomi Nieminen. Mitalin perusteluina oli Velin pyyteetön työ kerhon toiminnan hyväksi sekä kotiseutufilatelian tunnetuksi tekeminen mm. Toijalan kirjastossa Velin omin voimin järjestämän näyttelyn kautta.

Tapahtumassa vieraili kaksikin paikallislehteä. Tätäkin kautta Toijalan Postimerkkeilijät toivoo saavansa toimintaansa näkyvyyttä paikkakunnalla.

Tapahtuma oli erittäin onnistunut suoritus pieneltä porukalta. Ensiarvoisen tärkeää oli tuki ennen kaikkea Hämeenlinnasta, mutta myös muilta "isoveljiltä". Kaiken kaikkiaan tapah-

tuma oli mutkattoman yhteistyön, hyvän ja lämpimän yhteishengen ja veljellisen talkootyön voimannäyte. Se toi uskoa tulevaisuuteen, ja siihen että harrastuksemme jatkossakin elää ja voi hyvin – toivottavasti osaltaan tapahtuman mahdollisesti tuomien uusien jäsenten voimin.

Tomi Nieminen

Veli Peltosta muistettiin hänen työstään kerhon ja harrasteen hyväksi Pro Philatelian -mitalilla, jonka luovutti puheenjohtaja Tomi Nieminen.

Luimme kirjan ...

Vuoden ajan luin iltalukemisiksi Jari Majanderin Aihefilatelian käsikirjaa. Oli aidosti hyvää uni-lääkettä! Mutta tuli luetuksi. Omalla tahollaan saman teki Jukka Koljonen. Keskustelimme joskus lyhyesti lukukokemuksestamme ja päätimme istua alas ja purkaa paremmin kokemuksestamme ja kirjoittaa siitä lyhyt arvio lehtemmekin.

Molempien kokemus oli se, että kirja oli hyvä lukea. Jotta kirjasta olisi saanut enemmän irti, olisi ehkä pitänyt samanaikaisesti rakentaa jonkinlaista kokoelmaa. Käsikirjalle tyypilliseen tapaan se on äärimmäisen perusteellinen ja ajoittain liikaakin itseään toistava. Se avasi monella tavalla omia näkökulmia aihefilatelian maailmaan muttei kokoelman tekemiseen. Sen takia lukeminen synnyttikin enemmän ahdistusta kuin intoa rakentaa yhtään mitään. Molemmille tuli sellainen olo, ettei tämä ole minun juttuni.

Yrittäessämme löytää syytä tähän molempia ahdisti se, että aihehuokan säännöt ja vaatimukset tuntuvat aivan liian tiukoilta ja kahlitsevilta. Ne eivät salli vapautta kertoa yksinkertaisesti omasta aiheesta. Keräilyn ja kokoelman rakentamisen tosi viehätyks voisi olla siinä, että voin tehdä sitä vapaasti ja omilla ehdoillani. Päämääräni

ei olisi jonain päivänä olla mikään mestariluokan rakentelija, vaan tuottaa iloa itselleni ja ehkä jollekin toisellekin.

Sattumalta olin Postimerkkimesuilla samaan aikaan Jukan kanssa. Jonain hetkenä huomasin, että hän kuvaa kehysten välissä kännykällä jotakin kokoelmaa, joka osoittautui sitten samaa aihetta käsitteleväksi kuin hänen eräs keräilykohteensa. Ihmettelin hänelle, miksi kuvata. Hän naurahti ja totesi, että jos tämä antaisi jotain eväitä. Mihinkä? No kokoelman tekemiseen! Tosiasia meidän mielestämme on se, että avoimen luokan kokoelmat ja vielä yksikehyksisinä ovat olleet kepeitä ja vailla tiukkapiisuusutta. On syntynyt sellainen olo, että tässä voisi olla meidän juttumme.

Niinpä me hahmottelimme pitkään sitä, miten haluaisimme päästä sisään kokoelmien rakentamiseen. Järjestetään kurssi, jonka ideana on kokoon-tua esim viikon tai kahden välein muutama tunti kerrallaan. Liikkeelle lähdtettäisiin aivan alkeista ja kukin osallistuja rakentaisi kokoelmaansa vähin erin saadessaan kurssilla opastusta ja palautetta sekä oppiessaan uutta. Ehdoton edellytys olisi se, että kukin kyhäisi kokoelmaa vapaasti omista lähtökohdistaan tekemisen ilon

ja vapauden kannustamana.

Niin ja sitten lopuksi: luen parhailaan Postimerkkeilijän Abc-kirjaa. Kirja on näppärän oloinen ulkoasultaan ja sisältökin on joitakin asiavirheitä lukuun ottamatta kelvollista. Murheellista on se, että ilmiselvästi kirjan oikoluku on jätetty suorittamatta. Kirjaa on ikävä lukea, koska siinä on satamäärin kirjoitus- ym. virheitä, joista suuri osa lie syntynyt siksi, että on luotettu skannauksen onnistuvan sataprosenttisesti. Näin ei ole käynyt. Jos kirjasta jossain vaiheessa otetaan uusi painos, virheet on korjattava.

Timo Lilja

”Kannattaa kuulua Hämeenlinnan Postimerkkikerhoon”

Otsikko on edelleen ajankohtainen Hämeenlinnan Postimerkkikerhon tunnuslause. Hämeenlinnan Postimerkkikerho on yksi maamme virkeimmin toimivista filateelisista yhdistyksistä noin 140 jäsenellään. Kaikkiaan kerhossa on ollut yli 500 jäsentä kautta aikojen.

Kerhon vireydestä todistaneen Suomen Filatelistiliiton myöntämä Vuoden kerho -palkinto vuodelta 2014. Kerhon puheenjohtaja Timo Lilja katsoi Vuoden kerho -palkinnon saamiseen vaikuttaneen mm. matala kynnyksellä tulla kerhoon ja olla mukana toiminnassa – kaikki otetaan sydämellisesti vastaan.

Toiseksi palkinnon saamiseen vaikutti lähiseudun postimerkkikerhojen läheinen ja vilkas yhteistyö, jonka tuloksena ilmestyy myös tämä Tavastforum-lehti. Tavastforum-seitikkoon kuluu Hämeenlinnan lisäksi Forssan, Hyvinkään, Janakkalan, Riihimäen, Toijalan ja Valkeakosken kerhot. Kerhovierailut ovat jokapäiväisiä ja vilkkaita, ja Hämeenlinnan kerhoon on liittynyt jäseneksi myös mm. tamperelaisia filatelisteja.

Kerhojen yhteistyöhön perustui myös vuoden 2012 kansallinen Tavastex-näyttely ja muut alueella järjestetyt näyttelyt ja tapahtumat. Tavastforum-yhteistyön lisäksi kerholla ja kerholaisilla on hyvät suhteet myös Tampereen Filatelistiseuran ja Lahden Postimerkkikerhon kanssa: ensin mainitusta vieraillee säännöllisesti keräilijöitä Hämeenlinnassa ja päin vastoin, viime mainitun kanssa on virallisia kerhovierailuja.

Yksi Hämeenlinnan kerhon veto-voimaisista piirteistä on ollut jo pitkään Reijo Siltasen vetämät kerho-huutokaupat, joissa liikkuu ajoittain varsin hyvääkin materiaalia. Esimerkiksi edesmenneen, kerhon pitkäaikaisen puheenjohtaja Olavi Sahlbergin kokoelmien osien realisointi toi kerhoiltoihin ja -huutokauppoihin väkeä kauempaakin, kun tarjolla oli hyviä

Hämeenlinnan kerho kokoontuu Luther-talolla kaupungin keskustassa. Kokoukset ovat olleet niin suosittuja, että ne jouduttiin siirtämään kahviosta varsinaiseen saliin, jotta kaikki mahtuisivat mukaan. Kaikki kuvat Asko Tyvelä ellei toisin mainita.

kohteita todella maltillisiin hintoihin.

Kerho nykyinen vireä toimintakulttuuri nousi kukoistukseen Seppo Talvion puheenjohtajakaudella ja sitä vahvisti sen jälkeen Ahti Paavola, jonka aikana on vireytynyt mm. vilkas kanssakäyminen muiden kerhojen ja muiden keräilijäyhteisöjen kanssa.

80-vuotisjuhla edessä

Hämeenlinnan Postimerkkikerho perustettiin maaliskuussa 1937. Ensimmäisen kokouksen (5.3.) kokoonkutsujana oli kapteeni O.K. Selinheimo. Asetettiin toimikunta – kapteeni Selinheimo, kapteeni R. Hankipohja ja johtaja Osw. Cederqvist – valmistelemaan postimerkkikerhon perustamista. Ensimmäinen virallinen kokous pidettiin 18.3.1937, mukana oli yhdeksän henkilöä, joista valittiin johtokuntaan puheenjohtajaksi Selinheimo, varapuheenjohtajaksi Cederqvist ja sihteeri-rahastonhoitajaksi R. Hankipohja. Hämeenlinnan Postimerkkikerho hyväksyttiin Suomen Postimerkkeilijäyhdistyksen valtuuskunnan jäseneksi 4.10.1937.

Kerhon toiminta asetettiin varsin pian perinteisiksi tulleisiin muotoihin – ensimmäinen huutokauppa pidettiin jo 15.11.1937. Huutokauppa onkin

Kerhon vanha logo sisälsi postileiman elementtejä, mutta toki myös linnan.

kuulunut jokaisen kokouksen ohjelmaan, jo kohta 1700 kertaa, sillä kerhon 1700:s kokous pidetään kuluvan vuoden lopulla.

Huutokaupoissa myydään kerholaisien ja muualta saatua materiaalia, jota takavuosina hankkivat mm. myös meklareina toimineet K.T. Lehtonen, Lasse Noro ja Jaakko Honkavaara, ja nykyisin siis Reijo Siltanen.

Vuonna 2001 aloitettiin myyntilaatikoiden käyttö: kerholaiset voivat jättää yhdessä ylläpidettyihin myyntilaitoihin myytävää ja kerhon edustajat kiertävät näiden laatikoiden kanssa eri tapahtumissa. Tästä ovat viime aikoina vastanneet Kalle Pispala, Reijo Siltanen, Asko Tyvelä ja Pentti Virta.

Yksi perinteinen kerhoiltojen ohjelma-numero on ollut arpajaiset.

Kerhon myyntilaatikat ovat olleet suosittuja ja ne kiertävät paikallisissa ja naapurikerhojen tapahtumissa pitkälti toistakymmentä kertaa vuodessa ja ne ovat esillä jokaisessa kerhokokouksessa. Kuvassa Pentti Virta myymässä Toijalassa.

Jokaisessa kokouksessa on pyritty pitämään arpajaiset. Niiden tuotto ohjattiin aluksi kerhon oman mitalin hankkimiseksi. Mitali toteutettiin 1972, sen luonnosteli Raimo Heino. Nykyisin arpajaistuloilla rahoitetaan esimerkiksi kerhon retkien kuljetusta. Tästä toiminnasta ovat vastanneet Kalle Pispä ja Reijo Siltanen.

Jäsenmäärä nousi perustamisvuonna kahteentoista, sen jälkeen jäsenmäärä on vaihdellut jonkin verran. 25 vuotta sitten oli jäsenmäärä vähän alle sadan ja nyt 139. Viime vuosina on joka kokouksessa ollut osanottajia 50-60 henkeä.

Ensimmäisen postimerkinäyttelyn kerho piti jo 23.10.1938 Arvi A. Kariston konttoritiloissa, esillä oli kerholaisten omia kokoelmia. Maksaneita kävijöitä oli 56. Sen jälkeen näyttelyitä on järjestetty viiden vuoden välein, vuodesta 1972 lähtien kyseessä ovat olleet kansalliset näyttelyt. Vuoden 1972 näyttelyn nimi oli Tavastia, vuodesta 1977 lähtien näyttelyt ovat olleet Tavastex-nimisiä. Näyttelylogon suunnitteli Olavi Sahlberg. Kaikkiaan kerho on järjestänyt yhdeksän kansallista näyttelyä ja käytännössä vuosittain kerhonäyttelyitä, joita on 2000-luvun alusta lähtien kutsuttu

Kerhon ensimmäinen näyttely järjestettiin jo 1938, reilu vuosi kerhon perustamisen jälkeen. Kuva tuskin on Kariston konttoritiloissa järjestetystä näyttelystä, vaan vuoden 1947 näyttelystä Raatihuoneelta.

Minitavastex-näyttelyiksi.

Viime vuosina on tammikuussa järjestetty Hämeenlinnassa Idänpään Torpalla keräilytapahtuman Torpalla Tavataan. Kyseessä on osto- ja myyntitapahtuma, jossa oli aiemmin myös pienimuotoinen huutokauppa.

Sodan aikana aloitettiin 1941 puheenjohtaja Sven Björkmanin aloitteesta valintavihkotoiminta, joka jatkui vuoden 2009 loppuun asti. Kerhon omia valintavihkoja laati aikanaan vuosia mm. Aarne Lahtela. Myöhemmin kerho oli osa valtakunnallista VBO-vaihtotoimintaan, jonka asiamiehenä toimi viimeksi Kalle Pispä.

Kerhoon perustettiin kirjasto vuonna 1952. Sen hoitajina ja niteiden hankkijoina olivat alkuaikoina Olavi Kuntsi ja Einar Palmunen. Heidän työtään ovat jatkaneet mm. Esko Kilpi ja Lasse Norteesuo. Kirjasto on tällä hetkellä Seppo Tossavaisen Palkintoaitan tiloissa Turengissa, kirjasto on kaikkien jäsenten käytössä. Kerhon arkisto vuoteen 2000 asti on luovutettu Maakunta-arkistoon.

Karl Moring aloitti vuonna 1948 Suomi-kokoelman hankkimisen kerholle. Hän lahjoitti kokoelman pohjaksi 10 kopeekan postimerkin vuodelta 1860. Kokoelmaa kartutetaan edelleen sopivin lahjoituksin ja ostoin. Vuonna 2004 alettiin koota myös Ahvenanmaa-kokoelmaa.

Kerhomme kunniajäseneltä E.A. Hellmanilta hankittiin vuonna 1963 Hämeenlinnan postileimojen peruskokoelma vanhemmalta ajalta. Kokoelman kehittämistyötä ovat jatkaneet Lauri Siivonen ja Vilho Niemi, jotka julkaisivat tutkielman 'Hämeenlinnan postileimat kyrillisestä siltaleimoihin 1812-1959'. Leimakokoelmaa ovat jatkaneet Leo Konu ja Hannu Kaskele. Leimakokoelmaa kartutetaan, kun sopivia puuttuvia leimoja tulee vastaan.

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon jäsenet ovat osallistuneet kansallisiin ja kansainvälisiin näyttelyihin. Menestyneimpiä näyttelyfilatelistejamme ovat olleet Seppo Talvio,

Alusta lähtien esitelmät ovat kuuluneet kerhoiltoihin. Alustajina on ollut oman kerhon jäseniä ja vierailijoita, kuten kuvassa Jukka Mäkinen, joka kertoi keväällä Finlandia 2017 -näyttelystä. Jukka on näyttelytoimikunnan puheenjohtaja.

Markku Koivuniemi, Marcus Olli, Kari Tapola ja Reijo Siltanen sekä aina aktiivinen Pauli Ihamäki. Kerho ja kerholaiset ovat esitelleet kokoelmiaan myös kaupunkilaisille mm. pääkirjastossa ja maakunta-arkistossa,

Kerhokokouksissa Soili Rätteli, Rauha Paavola ja Anja Virta ovat huolehtineet monipuolisesta ja maittavasta kahvibuffetista. Kuvassa Soili ja Rauha Torpalla tavataan -tapahtuman kahviossa.

mutta myös lähiseudun kirjastoissa sekä Korrtien Tarinat sekä Postikorttiparatiisi-tapahtumassa ja Postinmerkin päivinä posteissa.

Kerhollamme on oma viiri, johon luonnoksen laati Olavi Sahlberg Lasse Nortesuon ehdotuksen pohjalta vuonna 1982. Niitä on jaettu tähän mennessä 72 henkilölle tai yhteisölle.

Vuoden filatelisti on valittu kerhos-

samme vuodesta 1980 lähtien. Naisia näistä on ollut viisi. Valinnan tekee hallitus, ensimmäinen Vuoden filatelisti oli Esa Aaltonen, viimeksi (2015) valinta kohdistui Pauli Ihamäkeen.

Kerhon ensimmäinen puheenjohtaja oli O.K. Selinheimo, nykyinen Timo Lilja on järjestyksessä kuudestoista, muita ovat olleet Sven Björkman, Oswald Cederqvist, Sven Björk-

Perinteeksi on jo muodostunut kerhovierailut Lahden kerhon kanssa. Asko Tyvelän ottama kuva on huhtikuisesta lahdelaisvierailusta, kuvan keskellä Lahden puheenjohtaja Pekka Taitto vierellään Tampereen Filatelistiseuran pj. Kari Salonen. Vasemmalla Hämeenlinnan kerhon kunniajäsen Lasse Nortesuo.

Kerhossa on mukava tapa muistaa merkkipäiviään viettäviä. Kuvissa nähdään Pekka Takamäki viireineen ja Reijo Siltanen – meklari ja kunniajäsen – kukitettuna, oikealla Timo Lilja onnittelee Kari Salosta viirin kera. Taustalla myhäilee Ahti Paavola.

man, Ole Stenberg, Mainio Rautio, Olavi Sahlberg (25 vuotta), Jaakko Honkavaara, Reijo Siltanen, Jaakko Honkavaara, Hannu Kaskela, Seppo Talvio, Aapo Korte, Ahti Paavola ja Olli Aalto.

Sihteereinä on toiminut 16 henkilöä, mm. moni myös puheenjohtajana toimineista. Pisimpään sihteerinä on toiminut Seppo Saarinen, vuosina 1974–87 ja 2007–11. Rahastonhoitajia on vuodesta 1937 lähtien ollut yhdeksän, joista pisimpään Kalle Pispala vuodesta 1993 lähtien.

Kunniapuheenjohtajia on ollut kaksi, ensin Olavi Sahlberg ja nykyisin Seppo Talvio. Edelleen mukana olevia kunniajäseniä ovat Lasse Norstesuo, Jarmo Sermilä, Markku Mälkönen, Seppo Saarinen, Matti Parkkonen ja Reijo Siltanen.

Nuorisotoimintaa kerholla oli vuodesta 1945 vuoteen 2011. Aluksi kyseessä oli ohjausta postimerkkien keräilyssä partiopoikien postimerkkikerholle. Toiminta jatkui oman, 58 vuotta toimineen Hämeenlinnan Postimerkkikerhon nuorisosaostossa.

Viime vuosina kerhon ”omana” taiteilijana on ollut graafikko Jaana Aalto. Hän on suunnitellut kerholle lukuisia omakuvapostimerkkejä ja -postikortteja. Aiemmin postikortteja piirsi Marjaliisa Pitkäranta.

Kerhon kokoontumispaikat ovat vaihdelleet. On kokoonnuttu ravinto-

Vuoden filatelisti on valittu kerhossamme vuodesta 1980 lähtien, ensimmäinen Vuoden filatelisti oli Esa Aaltonen, tänä vuonna valinta Vuoden filatelisti on kuvassa oikealla oleva Pauli Ihamäki vierellä kerhon pj. Timo Lilja.

loissa ja pitkään mm. Suomen kasarmien upseerikerholla. Viime vuodet olemme saaneet kokoontua Luther-talolla, kaupungin keskustassa Arvi Kariston kadun ja Lukiokadun risteyksessä Vanajan rannalla. Jäsenmäärän ja kerhoiltoihin osallistumismäärän kasvaessa Luther-talolla on jouduttu siirtymään kahviosta salin puolelle.

Kerholla on Suomen Filatelistiliiton www.filatelistiforum.org -palvelun alla omat esittelysivut. Sivuille on koottu yleistä tietoa kerhosta, kokousajat ja -paikka sekä hallituksen yhteystiedot. LP

Kerho on valmistanut pitkään omia postikortteja ja omakuvamerkkejä. Alussa kortteja piirsi Marjaliisa Pitkäranta, mutta jo vuosia kerhon ”omana taiteilijana on ollut Jaana Aalto, jonka käsialaa on viimeisin Sibelius-aiheinen merkkikin.

Unohtunut kirjeensulkija

Tarton rauhassa vuonna 1920 vapaussodassa itsenäisyytensä ja riippumattomuutensa saavuttanut Suomi sai Venäjältä Petsamon alueen ja Venäjä sitoutui antamaan Kauko-Karjalalle itsehallinnon.

Tarton rauha ei ratkaissut kaikkia kysymyksiä, joista suomalaiset uskoivat jo sovittun. Ongelma johtui allekirjoituspöytäkirjaan otetusta venäläisen valtuuskunnan ilmoituksesta. Sen mukaan Itä-Karjalan väestölle luvattiin sisäisissä asioissa itsemääräisoikeus.

Rauhansopimuksen jälkeen osoitautui, ettei Neuvostohallitus aikoinutkaan ryhtyä odotetun autonomian toteuttamiseen. Marraskuussa 1921 syntyi kapina, joka ärsytti Neuvosto-Venäjän. Naapurisopu joutui kovalle koetukselle. Itsenäisyytemme alkuaikoina vuosina 1918-1922 oli seitsemän heimosotarekettä rajojemme itäpuolelle. Se siitä.

Meillä oli kansalaisten keskuudessa syntynyt ”Karjalan Kansalaisliitto”. Liitto oli julkaissut kirjeensulkijamerkin. Ohessa suurennettuna kuva merkistä kirjassa Suomen Historia osa seitsemän, sivu 131 seuraavalla selityksellä:

”Itä-Karjalan vapauttamista vaativa kirjemerkeksi syksyiltä 1922. Merkin ensimmäinen painos oli 100 000 kappaletta ja sitä myytiin vuoteen 1925 asti. Merkin ajankohtaisuus korostui, kun Suomi vei Itä-Karjalaisten asian Kansainliittoon. Kartakkeeseen piirretty Suur-Suomi käsittää koko Kuolan niemimaan sekä Kemin, Poventsan, Petroskoin ja Aunuksen kihlakunnat. Etelässä Suomeen on liitetty Karjalan kannas Nevaan asti, eli pohjois-inkeriläisten asuinseudut. Merkin on julkaissut Karjalan Kansalaisliitto. Sen tehtävänä olivat propaganda Itä-Karjalan puolesta ja karjalaisten taloudellinen avustaminen. Museovirasto.”

En olisi voinut uutisoida koko merkkiasiaa ellei minulla olisi tätä

ainokaista kokokohdetta tuolla merkillä varustettuna. Kortti on lähetetty Ylitorniosta Hämeenlinnaa, jonne saapunut 16.3.1922. Kun vertaa näitä kahta merkkiä ja katsoo niissä olevia eroja, herää muutama kysymys.

Kirjan merkissä on musta reunuskuvio, kortissa sininen reunus. Kirjan merkissä ei ole Petsamoa, kortin merkissä on. Kirjan merkissä hammastus on 13 x 22 ja kortin merkissä 14 x 24.

Minun arveluni on, että kirjassa olevan merkin on oltava painoerää yksi, siis ennen vuotta 1920. Muuten ei ole mahdollista Petsamon puuttuminen merkistä. Minun kortissani olevan täytyy olla painoerää kaksi, koska nyt Petsamo on Suomen hallussa.

Hyvät keräilijät, nyt toivon, että tutkikaa varastonne ja tuokaa näkemyk-

senne esille. Tämä on niin harvinainen merkin esiintulo, että asiaa kannattaa tutkia.

Lasse Nortlesuo

Karjalan Kansalaisliiton julkaisema kirjeensulkijamerkki Hämeenlinna leimalla 16.3.1922.

Englannin Royal Postin tämän vuoden joulupostimerkkejä.

Rautatiemerkkien tutkistelua

1900 ruskeanvioletti

1903 violetti

1909 ruskehtavanlila

1914 violetti

Kerhossamme oli jaossa nippu vanhoja, vuoden 1997 Suomen Postimerkkilehden irtonumeroita. Valitsin niistä muutamia kotilukemiseksi. Lokakuiseissa lehdessä on mielenkiintoinen Juha Jaatisen kirjoitus 'Saarismallin ja rautatiemerkkien yhteisehdotteet'.

Hän oli saanut käsiinsä Bernin ehdotearkin Saarisen mallin merkeistä ja tuon arkin takana oli yllättävä löytö, 7 rautatiepakettimerkkiä. Hän kiinnitti huomionsa muutamiin seikkoihin kyseisten merkkien ominaisuuksissa: esillä oli merkkejä, joissa oli kruunu siipipyörätunnuksen päällä ja yhdestä se puuttui. Toinen havainto oli 1 markan merkki, jossa oli teksti 1 MARKKAA.

Kruunumysteeri

Tuo kruunu esiintyy ensimmäisen kerran vuoden 1900 merkkisarjassa. 1 markan merkin tunnistaa siitä, että arvomerkinä 1 on ko. kruunun yläpuolella hieman – vasemmalla.

Seuraavassa, sen ensimmäisessä annissa vuodelta 1903 samainen arvomerkinä 1 on kruunun yläpuolella hieman – oikealla. Molemmissa merkeissä on sama hammastus 12 1/2 x 12 1/2.

Myös värieroja on runsaasti, kuin yleensäkin rautatiepakettimerkeissä.

Kruunu oli monta vuotta käytössä. Vuosina 1909, 1913, 1914 ja 1918 ilmestyneissä eri mallisissa merkeissä se oli vielä mukana keisarivallan tunnuskuna. Vasta maamme itsenäis-

tymisen jälkeen poistui kruunu kaikista rautateiden pakettimerkeistä, lomakkeista ja henkilökunnan virkamerkeistä.

Juha Jaatinen kirjoittaa seitsemästä löytömerkistään: ”Huomio kiinnittyy rivin keskimmäiseen: ainoastaan siinä merkissä ei ole enää ”siipipyörä”-tunnuksen päällä kruunua! (Oliko viimeisetkin ajatukset Suomen kuninkaasta juuri karisseet...?)”.

1 MARKKAA

Juha Jaatinen kirjoittaa: ”Toinen erikoisuus löytyy 1 mk:n merkistä – aivan kuten johanurkkaisiin oli vähällä tanskalaisten toimesta lipsahtaa – taas tuo MARKKAA 1 MARK”.

Tiedossani ei ole minkäläistä kirjeenvaihtoa käytiin aikoinaan Tanskaan. Tuon ajan johanurkkaiset 1-markkaiset ilmestyivät kuitenkin oikein kirjoitettuina. Mikä lienee sitten ollut syynä siihen, että tuo pakettimerkkisarja vuodelta 1917 ja varsinkin 1920 uudet kruunuttomat, ilmestyivät edelleen virheellisellä tekstillä.

Lieneekö ollut suuressa innostuksessa tosi kiire saada nopeasti käyttöön uudet, itsenäisen Suomen omat rautatiepakettimerkit. Kruunu siis otettiin joka tapauksessa pois ja painotyö tehtiin ns. vanhoilla laatoilla ilman kruunua. Mutta kuitenkin entiset levykevirheet jäivät tuossa kiireessä korjaamatta, kuten myös tuo virheellinen MARKKAA teksti.

Matti Parkkonen

1918 kruunu

1920 kruunu poistettu

Asemapäällikön virkalakin merkeistä ”nitkutettiin” samoihin aikoihin kruunu pois.

Lähteet:

Suomen Postimerkkilehti 6 lokakuu 1997

Kuvat: omat kokoelmat

Riihimäellä kerhotila uudessa paikassa

Syyskuun puolivälissä oli Riihimäellä kerhoilta ensimmäisen kerran uusissa tiloissa Rity-talossa, Hämeenkatu 48–50, entisen Alkon tiloissa. Tilat riittävät noin 35 henkilölle ja seinän takaa löytyy tarvittaessa tilaa tuplasti suuremmalle porukalle.

Uusi kerhotila on lähestulkoon katutasossa (muutama rappu on ja luiska pyörätuolia varten) ja mikä parasta; ikkunat, näkee ulos! Paikanvaihdos katsottiin aiheelliseksi koska kerhon tilat oli aiemmin kellarikerroksessa ja kulku sinne oli monelle kerholaiselle hankalaa jyrkkien rappusten takia.

Vanhassa paikassa, kun sulake

kärähti, meni säkkipimeässä ensimmäinen 5 minuuttia kopeloimiseksi.

Esa Aaltonen meklaroi uudessa kerhotilassa.

Entiset tilat säilyvät kerholla varastotiloina.

Riihimäen syksyn keräilytapahtuma

Syksyn keräilytapahtuma oli 27.9. Kerhotalolla, jälleen – vesivahinkoremontti kesti vajaan vuoden.

Kauppiaita paikalla oli 18, muutama Turusta ja Lappeenrannasta. Lisäpöytiä lainattiin muutama Hämeenlinnan kerholta. Kävijöitä oli väliltä Tampere–Helsinki, ostavia asiakkaita olisi vaan voinut olla enemmän, kävijöitä oli kyllä tasaiseen tahtiin puoleenpäivään asti, iltapäivä oli aika rauhallista. Osa kauppiaista oli tyytyväisiä päivän saldoon, tulevan kevään tapahtumaan tuli jo muutama pöytävaraus.

Kerhon pöytä oli aulassa kahvion puolella ja kerhon myynti oli paras tähän mennessä, enimmäkseen meni paikkakuntakortteja, omakuvamerkkejä ja jokunen rivi-/numeroleima.

Kahvio oli entiseen tapaan erittäin suosittu, janoisia riitti jonoksi asti. Karin joukkueella meni pullat, paakelsit ja juomat hyvin kaupaksi.

Kevään 2016 Keräilytapahtuma Riihimäen Kerhotalolla on sunnuntai 13. maaliskuuta.

Myyntitykit Seppo Karuvaara ja Sebastian Vilja.

Aamupäivän vilskettä Riihimäen keräilytapahtuma.

Postimerkkeilyn esittelyä Hyvinkään kirjastossa

Hyvinkään Postimerkkikerho järjesti Hyvinkään kirjaston kanssa postimerkkeilyä kertovan näyttelyn sekä kolme esittelytilaisuutta syyskuussa Hyvinkään pääkirjastossa.

Kolme viikkoa esillä olleen näyttelyn kehykset olivat heti sisääntuloaulassa, missä ne oli helppo havaita ja niihin oli helppo tutustua. Kokoelmat olivat sellaisia, joihin kirjastossa asioiden oli helppo kiinnostua.

Ensimmäisessä esittelytilaisuudessa 9.9. Tuomo Riekinen piti esitelmän postimerkkeilyä. Esitelmässä alussa kerrottiin postimerkkeilyn historiasta alkaen Penny Blackista ja jatkaen filatelian perusteisiin, keräilytapoihin ja -tyyppisiin. Keräilyhän laajeni vähitellen koskemaan myös muita filatelisiä kohteita: leimoja, postitaksoja ja muita lähetyksiin liittyviä asioita.

Esitelmässä käsiteltiin myös postikorttien keräämistä. Varsinkin paikkakuntakortit ja tietyt aiheet, esim. kirkot, ovat suosittuja. Postimerkkeilyjän perusvälineiden osiassa esille tuotiin myös Filatelistiliiton julkaisema 'Postimerkkeilyjän Abc-kirja' apuvälineenä keräilyjölle.

Kuultiin myös postimerkkiluetteista, tutustuttiin muihin kansallisiin

Urho Heinonen esittelemässä Hyvinkään kerhon toimintaa kirjastossa.

ja kansainvälisiin luetteloihin sekä online -luetteloihin. Esitelmässä kerrottiin Suomessa ilmestyvistä postimerkkilehdistä. Yhtenä mallina oli Tavastforum-lehti. Yhtenä esitelmän osiona kerrottiin Hyvinkään Postimerkkikerhosta paikkakunnan keräilijöiden "olohuoneena", jossa jokainen keräilee omalla tavallaan.

Esitelmän lopussa tutustuttiin maailmassa julkaistuihin merkkeihin, joita eri tilastojen mukaan on yli 670.000 erilaista. Eniten merkkejä julkaistiin 1971–1999.

Viimeisessä osiassa tutustuttiin

harvinaisuuksiin. Kaikki kerääjät ovat enemmän tai vähemmän aarteenetsijöitä. Harvinaisuuksissa tutustuttiin myös maailman harvinaisimpiin merkkeihin ja niistä maksettuihin summiin, toki vain hyvinä kuvina. Kiinnostavin lienee Brittiläisen Guinan yhden sentin Magenta (punainen) merkki, joita tiedetään olevan tallella vain yksi kappale, jonka hinta oli viimeksi myydessä 9,5 miljoonaa US-dollaria.

Tuomo Riekinen

Hyvinkään Postimerkkikerhon "kesäkokous"

Hyvinkään kerho ei ole koskaan viettänyt varsinaisia kesäkokouksia. Tällä kertaa kevätkauden viimeinen kokous siirtyi kesäkuulle ja ehkäpä 10.6. pidettyä kokousta voisi nimittää "perinteiseksi Kesäkokoukseksi".

Paikkana oli, hyväksi koettu, Hyvinkään Tahkon Lehtolan maja. Se tarjosi tälläkin kertaa mainiot puitteet saunomiselle, ruokailulle ja seurustelulle. Kohtuullisen kesänsään myötävaikuttamana paikalle saapui 21 henkilöä. Tilaisuus päättyi hyväntasoiseen huutokauppaan.

Tuomo Riekinen

Erikoinen merkki-arkki

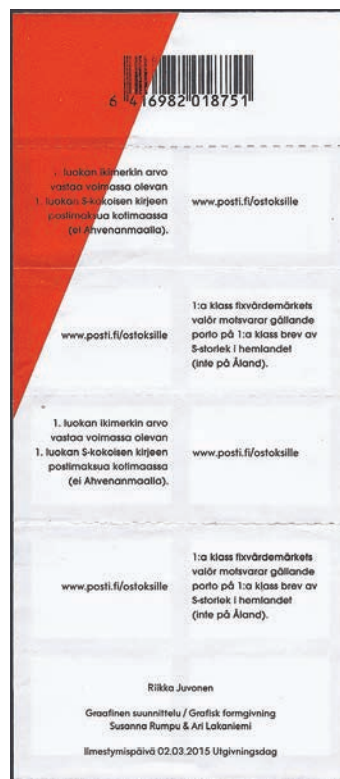
Menin torstaina 1.10.2015 käymään Riihimäen postissa, tytöt tiskin takana sanoivat heti, että "hyvä kun tulit, täällä on postimerkkejä, joissa on jotain outoo". Meni vähän aikaa kun he kailvelivat kätköjään. Sieltä löytyi kuvasa näkyvä ikimerkkiarkki, punaista teippiä arkin molemmiin puolin.

Olisiko kyseessä arkkiliuskan jatkos, jonka ei olisi pitänyt tulla myyntiin. Teippi molemmille puolille on laitettu ennen painokonetta, koska merkkikuvasta ja taustapainatuksesta osa on teipillä. Ostin pois kuleksimasta. Kysyin asiaa myös Postista, josta vastattiin:

"Kiitän palautteestasi, joka koski virhettä postimerkkiarkissa. Pahoittelemmme tapahtunutta ja siitä sinulle aiheutunutta harmia. Tavoitteenamme on tarjota aina parasta mahdollista palvelua.

Merkkiarkeilla näkyvä teippi on kahden paperirullan liitoskohdasta. Kyseiset merkkiarkit olisi pitänyt painossa poistaa, mutta inhimillisen erehdyksen vuoksi ne ovat jääneet Suomeen toimitettujen merkkien joukkoon."

Reijo Myller

Vieressä Pentti Virran havaintoja: mallissa 1930 tilapäinen levyvirhe 5 markan merkissä 5:n alaosassa (väriläiskä) ja 2.75 markan merkissä rosohammaste.

Timo Lilja on puolestaan löytänyt Ystävyyden oksalla pienoisarkin (2011) merkin leikkauksen siirtymän.

Maailman pitkäikäisimmän käyttömerkkisarjan, Norjan postitorvimerkin uusin julkaisu ilmestyi 13.11.2015.

Keräilijä Latvian Riassa

Riikaan pääsee Helsingistä tunnin lennolla. Hotelleja on runsaasti tarjolla jopa edulliseen hintaan. Bussilla ei juuri kannata körötellä Tallinnasta. Käyhän sekin maisemia katsellen.

Riikan vanha kaupunki on kävellen hallittavissa. Turisteja tässä Baltian Pariisissa tai Prahassa on runsaasti. Kun kaupunkia verrataan noihin metropoleihin, voi odottaa aika mukavia näkymiä. Riian Jugend-arkkitehtuuri on vaikuttavaa. Museota ja nähtävyyksiä on valinnan mukaan. Miehitymuseo on syytä katsoa, jotta totuus neuvostovalan ajoista palautuu kaikessa karneudessaan mieleen.

Ravintolatiheys on Euroopan parasta. Olutmerkkejä on runsaasti. Tuotteet ovat korkealuokkaisia, myös maalaispanimoiden. Kirkot kannattaa

vilkaista ja urkukonsertteja kuunnella.

Lauantaina kokoontuvat paikalliset filatelitit osoitteessa Brivibas 234. Pitkää pääkatua pääsee perille ratikka kuutosella. Sillan jälkeen toisella pysäkillä pitää jäädä pois ja etsiä ruskea talo 234. Sen kellarihuoneistossa on filatelistien tilat. Yhdeksän jälkeen sinne voi suunnistaa. Keräilijöillä on myyntikansionsa pöydillä.

Ehdoton pääkohde on joka kuu- kauden toinen sunnuntai osoitteessa A Caka iela 102. Koulutalon kerroksissa on kymmenittäin kauppiaita, jotka myyvät kaikkea mahdollista postimerkeistä aseisiin. Netistä löytyy Latvian Collectors Fairs in Riga. Jonottamaan voi mennä jo yhdeksän maissa. Ensimmäisessä kerroksessa on filatelistien pääosa. Tapahtumaan tulee kauppiaita myös Virosta ja Liet-

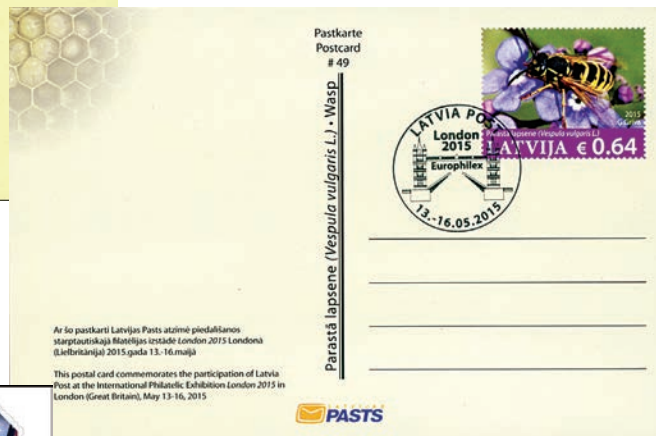
tuasta. Kesäkuukaudet ovat hiljaisempia, mutta kevät ja alkusyksy ovat parasta aikaa noin matkailumielessä. Voihan sitten keräilyn jälkeen etsiä vaikka oopperaan, joka on Riikassa korkeatasoinen.

Elokuussa tuli paikat tarkistettua ja tutut tavattua. Jonkin verran löytöjä jäi laukun pohjalle. Suomen kohteet ovat tietysti harvemmassa, mutta niitäkin on. Jos etsii jotain aihetta vaikkapa militariaa, niin varmaan löytyy. Englannilla ja käsillä ja kynällä pärjää.

Zeppelin-hallien ja suurtorin takaa löytyi lauantaina vanhojen korjattujen makasiinien tuntumasta kirpputori, joka oli aika monipuolinen. Kun tuo tapahtuma kasvaa, siitä voi tulla hyvä. Varmaan löytyy kohta netistä ajat ja paikat. Filatelian kivijalkakauppoja Riassa ei ole. Rahaliikkeet löytyvät rautatieasemalta ja pääpostin aulasta. Eurokolikoita tuntuvat keräävän.

Riika on niin lähellä, että se kannattaa katsastaa paitsi keräilyn kannalta itse asiassa kauniin kaupungin vuoksi.

Pauli Ihamäki

1:
ie
sa
sä

5-
r-
5.

Postimerkkimessut Helsingissä

Postimerkkimessujen paikka Kirjamessuilla 22.–25.10.2015 oli tänä vuonna parempi kuin aiemmin. Alueella liikkui paljon väkeä. Eri puolilla ovat kertoneet, että ihmisvirrasta ei juuri pysähdetty filateliselle osastolle. Olin paikalla torstaina ja silloin oli kirjamessujen puolella vielä kohtuullisen rauhallista. Silti postimerkkimessujen osastolla oli kaiken aikaa väkeä ihan mukavasti ja yllättävän paljon tuttuja Hämeen suunnasta.

Eräissä vaiheissa huomasin, että joku piispa tutkiskeli kiinnostuneena näyttelykokoelmia. Tuttu mies näytti olevan; erään kurssikaverini puoliso, Turun arkkihiippakunnan piispa Kaarlo Kalliala. Uteliaisuuttani menin kysymään, mikä hänet sai tulemaan postimerkkejä tutkimaan. Paljastui, että hän on vanha filatelisti. Nauraen hän kertoi, että hänellä oli juuri ollut pieni kiireetön vaihe töissä ja sen aikana hän oli mm. liotellut postimerkkejään. Erityisen suurta mielenkiintoa hän tunsu kenttäpostia kohtaan, josta hänellä tuntui olevan laaja kokoelma oman sukunsa henkilöiltä. Hän totesi myös, ettei valitettavasti ehdi työnsä takia osallistua kerhotoimintaan. Sen sijaan hän seuraa aktiivisesti suomalaisia huutokauppoja.

Mukava näyttely

Postimerkkimessuilla oli nyt siis esillä yhden kehyksen kokoelmia ja hurja osa kokoelmista oli ihan uusia. Niitä oli helppo ja miellyttävä katsella ja väkisin tuli mieleeni, että meidän tulevan näyttelymme – Tavastex 2017 – yksi houkutin voisi olla nämä pienoiskokoelmat. Niitä olisi ehkä helpohko rakennellakin, kun se tehtäisiin oikealla asenteella. Samalla kokoelmiin saataisiin monipuolisuutta.

Hämeenlinnan kerholtahan oli Pitkän matkan luokassa kerhokokoelma, jonka rakentamiseen houkuttelin kerhon hallituksen suostumaan. Kokoelman kohteiden kokoaminen ja rakentaminen jäi tietysti sitten minul-

Kuvassa Postimerkkimessujen avajaiset, alla kerhon juliste messuilla.

le, mutta se oli omalla tavallaan mielenkiintoista. Valitset postilähetykset, tutkit ne ja mittaat Googlen välimatkasovelluksella kuljetun matkan kilometrit ja rakennat sitten kokoelman.

Veikertalaiselta aikaa, mutta – häpeä tunnustaa – oli mielenkiintoista. Eikä minua lainkaan harmita, että muissa kokoelmissa oli keskimäärin kaksinkertainen kilometrimäärä meidän kokoelmaamme nähden. Iso kiitos Pauli Karjalaiselle, Markku Mälköselle, Raimo Lehdolle ja Seppo Tossaiselle.

Sitten muutama kokoelma palkintoineen:

Talvio Seppo: U.S. – German postal conventions until UPU, 88 pistettä kulta (Postihistoria)

Pauli Ihamäki: Pustan poiskotit 75p iso kullattu hopea (Postikortit)

Seppo Salonen: Janakkala – muistoja kotiseudulta, 70 p kullattu hopea (Avoim filatelia).

Täydellinen palkintoluettelo on FilatelistiForum sivuilla.

Filatelisen puolen myyjillä oli hyvät tilat ja tämä osasto näytti silmäni hyvältä. Harmi vain, että Suomen Posti kulkee niin kaukana keräilyn maailmasta. No, se ei estänyt minua tekemästä hyviä hankintoja ja rinnallani moni muu tuntui myös

onnistuvan omissaan.

Niin ja lopuksi pitää todeta vielä se, että vuoden kerhona meille oli varattu yksi kehys toimintamme esittelyyn. Painatimme kehyksen kokoisen julisteen, jonka suunnitteli Lauri Poropudas. Alkusyksystä keräsimme teidän mielipiteitäne kerhostamme ja niistä muodostettiin esittelyn runko. Mukana oli omakuvamerkkejämme, Jaana Aallon kortteja sekä Tavastforumin kansikuvia.

Palaute julisteesta oli erittäin myönteistä. Sanottiin, että tällaisia näiden pitäisi aina olla. Joulukokouksessamme 15.12. juliste tulee olemaan esillä. TL

Kotimaisia viljeltyjä joulukuusia

Riihimäki, Helsinki, Lohja, Turku

Olli Saarinen 0400 236 094

Forssa Tokmanni

Kari Tapola 040 5035 675

Tulevia tapahtumia

JOULUKUU 2016

HÄMEENLINNA: Joulukokous 15.12. klo 18 Luther-talolla.

TAMMIKUU 2016

HELSINKI: Antiikki-, taide- ja keräilymessut 9.–10.1.2016 Kaapelitehtaan Puristamo ja Valssaamo, Tallberginkatu 1
HÄMEENLINNA: Torpalla tavataan lauanatia 16.1. klo 10–15, Idänpään Torppa, Torpantie 16.

HELMIKUU 2016

HÄMEENLINNA: Antiikki-, taide- ja keräilymessut 20.2.-21.2.2016, Elenia Areena, Härkätie 17.

MAALISKUU 2016

JÄRVENPÄÄ: Harjula-tapahtuma su 6.3. Verkkotie 12.

LEMPÄÄLÄ: Ideaparkin keräilytapahtuma la 12.3. klo 9-16.

RIIHIMÄKI: Keräilytapahtuma su 13.3. klo 10–15 Kerhotalo, Torikatu 3. Vapaa pääsy!

Pöytävaraukset Reijo Myller 0407217709, reijo.myller@suomi24.fi.

FORSSA: Keräilytapahtuma pääsiäislauantaina 26.3.2016 klo 9–15 Järjestöjentalo, Kухalankatu 17.

HUHTIKUU 2016

JYVÄSKYLÄ: 8.–10.4.2016, NORDIA 2016.

KESÄKUU 2016

FORSSA: Kesäkokous 2.6. Kansalaisopiston mökki, Tammela

SYYSKUU 2016

HÄMEENLINNA: Postikorttiparatiisi la 10.9. klo 10-16 Verkatehdas

LOKAKUU 2016

JÄRVENPÄÄ: Kerhonäyttely JF 55 v Harjulassa 8.-9.10

Postikortti- paratiisissa

Verkatehdas keräsi taas syyskuisena lauantaina 5.9.2015 kelvollisen joukon postikorttikansaa paratiisiinsa. Paikalla oli 24 kauppiasta – kaukaisimmat Ruotsista - ja myyntipöytien äärellä riitti hyörinää. Kauppiat sanoivat olevansa tyytyväisiä päivän tulokseen. Hämeenlinnan kerhon myyntitulokset oli myös erittäin hyvä. Sibeliusermit ja –kortit kävivät kaupaksi muun myyntitavaran ohessa. Taiteilijoita paikalla oli parisenkymmentä ja eri yhteisöjä viitisentoista.

Minitavastexissa oli nyt kolme kokoelmaa. Pauli Ihamäeltä oli kuuden kehyksen kokoelma ”Talven riemua ja totista totta”, Matti Parkkoselta ”Sibeliuksen jalanjäljissä” korttikokoelma Hämeenlinnasta ja osia Klaus Juvaksen Sibeliuskokoelmasta.

”Höyrykonekäytävältä” löytyi yllätykseksi muutama pleksillinen 150 vuotta täyttävää Sibeliusta onnittelevia kortteja, joita eri taiteilijat olivat itse tehneet ja lähettäneet kaikkialta maailmasta.

NORDIA 2016 Jyväskylässä

Pohjoismainen postimerkinäyttely NORDIA 2016 järjestetään 8.-10.4.2016 Jyväskylän Paviljongissa Antiikki-, Hyvinvointi- ja Kädentaitomessujen yhteydessä (9.-10.4.).

Postimerkinäyttelyssä on esillä jopa 150 näyttelykokoelmaa. Näyttelyluokkia on moneen makuun, ja tapahtumassa pääset tutustumaan mielenkiintoisiin tarinoihin postimerkin taustalla. Antiikki-, Hyvinvointi- ja

Kädentaitomessut lupavat näkemistä on koko perheelle.

Voit varata lippusi tapahtumaan jo nyt! Ennakkolipun hinta on 8 €/henkilö ja se oikeuttaa osallistumisen kaikkiin näyttelyn yhteydessä oleviin oheistapahtumiin kaikkina aukiolopäivinä! Lippunsa ennakkoon ostaneiden kesken arvotaan postimerkkiaiheisia voittoja. Ovelta ostettuna lipun hinta on 10 €/henkilö.

Lisätietoja tapahtumasta löydät Nordia 2016:n nettisivuilta, mistä voit myös varata lippusi ennakkoon: <http://nordia2016.net/> tai suoraan matti.j.ranta@gmail.com

Postimuseon teemanäyttely

Mail Art – Art Mail, Riitta Ikosen postitaidetta 27.11.2015–28.2.2016

Näyttely esittelee taiteilija Riitta Ikosen yli 200 eri puolilta maailmaa postitse lähettämää postikortin kokoista taideteosta. syömäpuikoista, nuppineuloista, kaarnasta, räpylästä, linnunpesistä, puhelinlangasta, paperisilpusta, pesukoneen nukasta, serpentiinistä, saksista, merilevästä ja postitettu ilman kirjekuoria. Jokainen teos saa lopullisen muotonsa vasta postin käsittely- ja kuljetusprosessin aikana. Vain tusina teoksista on jäänyt saapumatta perille.

WWW.KERAILYPOJAT.NET

SUOMEN FILATELIA
Postimerkit, numero-, postipysäkki-,
silta-, venäläis- ja luovutetun alueen leimat,
firmakuoret, R-kuoret, tarvikkeet
ja monenlaista muutakin filateliaa....

POSTIKORTIT

Vanhoja paikkakuntia, uusia paikkakuntia,
Veljekset Karhumäki, henkilöt, kansanpuku,
sortokausi, sotilaat, Wendelin, Tilgmann,
muita taiteilijoita, aihekortteja ja paljon
muitakin korttikohteita...

TULITIKKUETIKETTEJÄ
Tuhansia kauppiasetikettejä ympäri Suomen

Meidät löytää myös DELCAMPESTA:

-Aihefilateliaa

-Ulkomaisia postikortteja

OSOITE:

<http://www.delcampe.net/store/kerailypoijat>

Tmi Tommi Pehkonen
PL 23
40321 Jyväskylä
045 - 671 4646
tommi@kerailypoijat.net

Itella Green

A photograph of a woman with long, wavy brown hair, wearing a navy blue, red, and white vertically striped long-sleeved shirt. She is looking off to the side with a slight smile. In the background, a man in a white football uniform with the number 19 is running on a field. She is wearing two Tommy Hilfiger watches: a large gold-tone chronograph watch with a white dial and a metal link bracelet on her left wrist, and a smaller gold-tone watch with a white dial and a metal link bracelet on her right wrist. A dark blue banner with the text 'TOMMY HILFIGER' and the brand's logo is positioned below the woman's arms. At the bottom of the advertisement, there is a black banner with a white lion logo on the left, and the text 'KULTAKESKUS GOODMAN' in white and 'OUTLET' in red on the right.

KULTAKESKUS
GOODMAN

OUTLET